

Fire og tyvende Møde.

Lovsdagen den 8de Januar 1889, Kl. 11/2

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg har at nævne, at da jeg paa Nytaarsdag havde den Ære at overbringe Hans Majestæt Kongen Landsthingets Bønsmønstning, paalagde Hans Majestæt mig i den Anledning at bringe Landsthinget hans Hilsen og Tak, hvad herved sker.

Jeg har fremdeles at meddele, at jeg fra Krigsministeren har modtaget Underretning om, at han agter her i Landsthinget at fremsætte „Forslag til Lov om Gjen-nemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Møntsystem, forsaavidt angaar Lønninger, Godtgjørelser, Tillæg og Afdrag m. v. for Personer af Hæren“. Fremføttelsen vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Virkning af Sygehjælp af det Offentlige og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 37—38.

Sagen fattes under Forhandling.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Som det vil være i ærede Medlemmers Grundning, har der nu i flere Aar i Folkethinget foreligget et Forslag til Lov om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse. Dette Lovforslag, der første Gang blev indbragt, om jeg husker ret, i Sessionen 1886—87, var den Gang Gjenstand for en meget indgaaende Behandling, hvor der bl. A. ogsaa var Leilighed til at undersøge Spørgsmaalet om

Lovforslagets Forhold dels til vor Grundlovs Bestemmelser, dels til den almindelige Lovgivning. Lovforslaget er gjentagende behandlet og er nu blevet befaaret saaledes, at det kommer her op for første Gang indeholdende disse to Paragrafer og med en ny Overkrift, nemlig „Forslag til Lov om Virkning af Sygehjælp af det Offentlige og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse“. Jeg kan selvfølgelig i det Hele henholde mig til de mange Udtalelser, jeg har haft Leilighed til at fremsætte i det andet Thing under Sagens Behandling i de forløbne Aar, og jeg skal kun ganske kort omtale, hvad der er Hovedpunkterne i disse to foreliggende Paragrafer. Ingen kan vist i og for sig ønske, at Virkningen af Modtagelse af Sygehjælp af det Offentlige skal være den samme som af Modtagelsen af almindelig Fattighjælp, men derfor gaar det dog ikke an villkaarlig og i en lille Lov at give sig til at omordne hele dette Forhold. Jeg behøver jo ikke nærmere at paapege, at det selvfølgelig skjærer dybt ind i de almindelige Regler om Fattigunderstøttelse og om de mellemkommunale Forhold, og jeg skal kun pege paa, at nu er man jo ved at lovgive angaaende Spørgsmaalet om Sygekasserne og det Offentliges Forhold til disse, og at man ved at afgjøre det her foreliggende Spørgsmaal i Virkeligheden i høi Grad præjudicerer Sygekassespørgsmaalet. Der kan ikke være Tvivl om, at dette Forslags § 1 for en væsentlig Del vil blive en Omplantning, saaledes at Sygekasseloven, hvis denne § 1 vedtages, i mange Henseende mere vil komme til at handle om den Hjælp, der ydes til de Trængende i Sygdomstilsælde, end om den Hjælp, der ydes til Helbredelsesmidler og desl., om jeg maa bruge dette Udtryk. Jeg tror derfor at kunne sige, at det er med Føie, at Regjeringen har modsat sig denne Paragraf, og i alt Fald fortjener Spørgsmaalet om, hvorvidt det Anliggende, som Paragrafen omhandler, skal fremmes, en meget indgaaende Undersøgelse, og Paragrafen kan ikke uden videre vedtages, saaledes som den foreligger her. Jeg maa derfor fremdeles modsætte mig den, saaledes som den her foreligger. — Den anden Paragraf i Lovforslaget handler om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse. Jeg har gjentagende haft Leilighed til at hævde og skal nu atter gøre det her, at naar der tales om en Eftergivelse af Fattighjælp, der ydes i Henhold til Grundlovens § 84, og hvis Eftergivelse omhandles i dens § 30, er det ganske vist Meningen af denne sidste Bestemmelse, ligesom det ogsaa er ganske